

RAPPORT: Alg. 235.

R 459. C 1165.

Jac. Haring.Inhouds- en diepteveranderingen
ZW-wateren van Nederland 1872-1933.

1950. 10 blz. 3 bijlagen. 1,6 cm.

Dit rapport is een vervolg op de rapporten C 515, D 458, D 461, enz. en werd geschreven met het doel een overzicht te krijgen van het totale zandtransport in de ZW-wateren, waardoor dus een balans ontstaat en de vraag of er evenwicht is, tussen uitschuring en aanzanding, beantwoord kan worden. Daar van de Westerschelde verschillende gegevens ontbraken (o.a. Vlaamse banken) kon geen volledige zandbalans worden opgemaakt. Voor het gebied van het Zeegat van Goeree tot en met de Oosterschelde kon een balans samengesteld worden, die een grote nauwkeurigheid heeft. Ook blijkt, dat voor dit gebied de zandbeweging vrijwel in evenwicht is.

De grootste uitschuringen komen voor in Oosterschelde in 61 jaren (1872-1933) ongeveer 200 miljoen m³, en in het Keeten, Mastgat, Zijpe ongeveer 22 miljoen m³, of resp. 3.300.000 m³ en 360.000 m³ per jaar gemiddeld. De overige stromen benoorden de Bevelanden vertonen alle een matige aanzanding. De sterkste aanzanding vertonen het Hellegat \pm 28 mill.m³, Zandkreek-Veeregat \pm 20 mill.m³, 't Brouwershavense Gat \pm 26 mill.m³.

Voor beneden het G.H.W.vlak (Westerschelde) krijgt men de volgende balans:

Westerschelde (Vlissingen-grens)	-75,7 mill.m ³	(aanz.)
Mond Westerschelde	+249,0 " "	(uitsch.)
Buitenbanken	- 74,6 " "	(aanz.)
Vlaamsebanken	-100,0 " "	(? aanz.)

Ook hier is dus vrijwel evenwicht.

Een grote hoeveelheid zand zette zich af in een aaneengesloten gebied voor de kust; ten tweede, ook de bochtwerking der geulen kwam duidelijk naar voren: gebieden van sterke verdieping vlak onder de holle oevers en in de derde plaats blijkt, dat de gebieden van grote verdieping zijn geflankeerd door gebieden van grote verondieping, waaruit dus de verplaatsing der geulen kan worden vastgesteld.